

Středověké odívání

Dějiny evropského odívání za doby raného středověku, v době, kdy po zániku Římské říše v Evropě vznikaly nové státy, byl oděv i u vznešených vrstev velmi jednoduchý. Naproti tomu gotické oblečení se vyznačovalo mnohotvarostí střihu, který zdůrazňoval tvar postavy. V období renesance, se každá země Evropy vyznačovala trochu jinou kulturou a s ní se lišil i oděv. Pro Itálii, kde renesance vznikla, byla typická honosnost oděvů, španělská móda byla upnutá stejně jako španělské mravy, v Uhersku bylo oblečení ovlivněno tureckou kulturou a stylem oblékání a v německých zemích byla móda kombinací módy francouzské, rakouské a italské.

Lucrezia Panciatici, žena žijící v 16. století ve Florencii. Nejjednodušším spodním domácím kusem oděvu u žen, byla gamurra. Skládala se ze samostatného živůtku, zepředu otevřeného a stahovaného šněrováním, z přišívaných nebo přivazovaných rukávů a sukně nabírané v pase. Přes gamurru se nosila cotta, zhotovovaná z dražších vzorovaných látek, měla výstřih, otevřené rukávy a sukni přecházející do vlečky. Esteticky významná byla i košile, která patřila díky prostřihovaným rukávům k nejhonosnějším částem oblečení, zdobila se většinou výšivkami. V souladu se změnou oděvu se změnila i úprava vlasů. U žen byly oblíbené jemné sítky a závoje, u mužů turbany a barety.

V období románské kultury se mužské oblečení skládalo ze vrchní a spodní tuniky, které měly okrouhlý výstřih a rozporek na prsou a jejich délka ozhodovala o společenském postavení majitele.